

Mielipide

Jäähalliasiaa

Pyhäjoella selvitetään jäähallin rakentamista ja sen tarpeellisuutta. Joki-Kiekossa on pelaajia yli sata, jota määrää ei ole muissa harrastuksissa. Nuoret, jotka pelaavat jääkiekkoa, ovat aktiivisia ja saavat purkaa tarmoaan jääkiekon parissa, eikä se suuntaudu vähemmän toivottaviin toimintoihin. Pyhäjoella on vähän nuorille muita harrastusmahdollisuuksia kuin jääkiekko.

Useitten päättäjien taholta on kiekkoilijoita kehoitettu käyttämään naapurikuntien halleja, mutta ei olla ajateltu mitä siitä aiheutuu mm. kustannuksia pelaajille ja seuralle. Toisella paikkakunnalla kulkeminen ja hallivuokrien maksaminen naapureille vie markkoja pois Pyhäjoelta.

Seuraavassa laskelma menevistä kustannuksista.

Perusteet: Viisi joukkuetta ja noin 100 pelaajaa. Harjoitus- ja pelikausi syyskuusta huhtikuuhun 8 kk, josta Pyhäjoella luonnonjäällä 2-3 kk, jos sää ja jäät sen sallivat, eli 6 kk hallissa. Harjoituksia kolme kertaa viikossa/joukkue. Kotipelejä kaudessa keskimäärin 10 kpl/joukkue eli 50 peliä. Kuljetus henkilöautoilla korkeintaan neljä henkeä ja varusteet/auto. Edestakainen matka 60 km. Polttoaineen kulutus 61/matka 7 mk litralta.

Kustannukset: Hallivuokrat harjoituksista 700-800 mk/tunti x 3 harjoitusta viikossa x 24 viikkoa x viisi joukkuetta = 288.000 mk. Hallivuokrat kotipeleistä 50 peliä x 2,5 tuntia x 800 mk/tunti = 100.000 mk. Matkoja 24 viikkoa x 3 kertaa

viikossa x 25 autoa = 1800 automatkaa. Polttoainekustannukset 61 x 7 mk/litra x 1800 matkaa = 75.600 mk. Jos matkat laskettaisiin kunnan matkustussääntöön mukaan, niin ne olisivat noin 200.000 mk. Kustannukset ovat yhteensä 463.000 mk.

Seura myös menettää lipputuloja, kun kotipelit pelataan vieralla paikkakunnalla.

Jäähallin rakentaminen maksaa noin 4-5 miljoonaa markkaa. Nykyaikaisin energiaa säästävä konein halli kuluttaisi sähköä noin 100.000 mk/kausi. Lisäksi tulevat jäähoidot, joita on nykyisin luonnonjäiden hoidosta, vaikka seuran talkooväki osallistuu paljon jäiden tekemiseen ja puhdistamiseen.

Kun verrataan hallin rakentamis- ja hoitokuluja, ne ovat kohtuullisia verrattuna vuotuisiin hallivuokriin ja matkakuluihin. Naapurikunnista on saatavana jääaika ilta- tai aamuyöstä, ei normaaliin harjoitusaikaan, koska omat seurat ovat etusijalla aikoja jaettaessa.

Jos nuorisolle ei järjestetä toimintamahdollisuuksia omalla paikkakunnalla, vaan heidät ohjataan naapurikuntiin hakemaan palveluita, he myös jäävät sinne ja Pyhäjoen väki vähenee edelleen.

Toivotaan, ettei paikkakunnaltamme jääkiekko häviä ja sen mukana aktiivinen nuoriso. Tämä päättäjille ja äänestäjille tiedoksi.

Paavo Mankinen
eläkeläinen

Yppäriin Pörkän kylämajan avajaiset

Lauluryhmä Harmaahapsat aloitti laululla Niin kaunis on maa, jonka jälkeen **Esko Pelkonen** lausui avaissanat ja johdatti hiljaiseen hetkeen ahkeran talkoolaisen **Markus Vuotin** äkillisen poismenon johdosta.

Ritva Björkman luki tilaisuus-

teen tekemänsä runon Pörkän kylämaja päivänvalon näki. Taloa juhlimaan on tullut koko kylän väki.

*Tien varteen hirsikasa ilmestyi.
Pikkuhiljaa siihen maja valmistui.
katon vihdoin päällensä sai,
jota vähän ihmeteltiin, kai.*

Raahen seudun osuuspankki tiedottaa

Pyhäjoen konttoreihin tulee syyskuun alusta seuraavat aukioloaikamuutokset:

Pyhäjoen konttori on avoinna

Maanantaina, keskiviikkona, torstaina ja perjantaina kuten ennenkin klo 09.30 - 16.30

Tiistaisin klo 10.00 - 16.30

Yppäriin konttori on avoinna

Maanantaina, keskiviikkona, torstaina ja myös perjantaina klo 09.30 - 16.30

Tiistaisin klo 10.00 - 17.00

Palveluterveisin

RAAHEN SEUDUN OSUUSPANKKI

Pyhäjoen ja Yppäriin konttorit

Lapsuuden leikit

Ennen ei lapsia kuskattu minikäänlaisiin harrastuksiin, eikä pienellä paikkakunnalla edes ollut mitään erikoisesti lapsille järjestettyä toimintaa. Kodeissa ei ollut radioita eikä televisioita, kaikista nykyajan härveleistä puhumattakaan.

Jos aika tuli pitkäksi, saattoi kipaista naapuriin. Olin vissiin kova hyppäämään kylässä, sillä eräässäkin talossa sanottiin keran, että tuokin tulee jo seitsemättä kertaa tänä päivänä. Oli se kuitenkin mukava, kun joka puolella naapureissa oli leikkikaveireita ja aina joku keksi jotain hauskaa.

Olimme hiippasilla ja piilosilla, pelasimme kaikenlaisia pallopelejä, juoksimme leskiä ja olimme ämmä- ja äijäkäpäsilä, otimme "valokuvia" ja listimme nauriita. Luetteloa voisi jatkaa vaikka kuinka pitkälle. Talvella hiihdimme, luistelimme sahanteräluisimilla, pyörä-

timme suvannon jäällä illinpyörää ja laskimme mäkeä läheisiltä kallioilta ja varsinkin Töttöröltä. Niin pitkistä hyppymäistä kuin äkkijyrkästäkin piti laskea, vaikka pää edellä alas tultiin. Sai siinä raitista ilmaa ja liikuntaa, kun alvariinsa ulkona hypättiin.

Vain kaikista pahimmilla ilmoilla pelasimme sisällä halmaa, dominoa, mustaa Pekkaa tai muuta sellaista. Lähinaapurissa oli emäntä, joka ei vähästä säikähtänyt, vaikka meillä meni meteliksikin. Kerran olimme meillä avainta kätkemässä. Isä teki jotain paperihommiaan pö-

dän ääressä, vaikka penskalauma heilui ympärillä. Sattuipa sitten, että avainta ei löytynytäkään vaikka kuinka etsittiin. "Näkkykö se varmasti?" tivasivat hakijat. "Näkky, näkky, melekeen kolomas osa avainta näkky", vakuutti kätkejä. Avain oli isän nyrkissä ja siitäpä ei kukaan arvanut katsoa.

Pojilla oli usein omat juttunsa ja meillä tytöillä nukke- ja kotileikkimme. Melkein joka talon pihalle oli kyhätty jotain liiterin seinää vasten pieni kömmänä leikkikodiksi. Vain naapurin tytöillä oli oikea sievä leikkimökki.

Voi sitä reikäleipien ja ankkasokkien määrää mikä savesta lei-

Joukko jaettiin kahtia. Toiset jäivät odottamaan jonnekin, mistä ei nähnyt ympärille ja toinen joukko lähti hakemaan itselleen piilopaikkaa. Asuinrakennuksiin ja karjasuojoihin ei ollut oikein suotavaa mennä, mutta hyviä piiloja oli silti yllin kyllin. Oli kaikenlaisia vajoja ja kömmänöitä, huoneenalusia, saunan ja liiterin vinttejä, puojeja, latoja ja elosuoja. Kerran olimme rusamasian ja seinän välisessä raossakin, joka oli niin pölyinen paikka ja täynnä lukinverkoja, että vieläkin hirvittää, kun muistelee sitä.

Piilosta sitten huudettiin suurella äänellä: "Kitkan, katkan pöhö... kitkan, katkan pöhö..." Silloin hakijat säntäsivät ääntä

kohti suorinta tietä poikki vasikkahakojen ja sänkipeltojen. Jos mitään ei löytynyt, alettiin epäillä, että ääni olikin kuulunut jostain toisaalta ja ilmoille kajahatti kehoitus: "Huutakaa...aa..." Piilossa olivat vastasivat möläyttämällä taas kitkan, katkan pöhönsä. Aina ei

kärsinyt huutaa uudestaan ja silloin hakijat arvasivat, että nyt polttaa ja alkoivat haravoida äskeisiä paikkoja uudestaan.

Yleensä piilossa olivat löydettiin, mutta saattoi toisinkin käydä. Muistan itsekin sellaisen tapauksen, että meitä ei löydetty, vaikka monta kertaa huusimme uudestaan. Erään talon rantteelle oli ajettu pitkiä, kokonaisia koivuja oksineen päivineen. Puut oli pinottu siististi suureen läjään latvapuolelta aina samalle päin. Siellä, valtavan risuläjän alla me makasimme hievahtamatta, kun hakijat pyörivät lähitöllä, eikä kukaan löytänyt meitä.

Vaikka elämä oli ennen todella vaatimatonta ja meiltä puuttui paljon sellaista, jota tämän päivän lapsilla on, oli meillä kuitenkin jotain paljon arvokkaampaa. Äidit olivat aina kotona, ja me lapset saimme olla todella lapsia, leikkiä leikkimme ja varttua rauhassa kodin turvallisissa ja lämpimässä ilmapiirissä.

Kaija Maijala

vottiin ja auringossa paistettiin. Kirkaassa muistissa ovat rakkaat nukkelapsetkin mielessä säilyneet. Ilta-Orvokki, Eila, Tyyne, Sylvi ja Paavo lähtivät sodan melskeisinä aikoina evakkolasten mukana uusiin koteihinsa ja ovat toivottavasti siellä tuottaneet hoitajilleen yhtä paljon iloa kuin minullekin aikoinaan.

Eräs leikki tuntuu jääneen monille erikoisesti mieleen. Hämartyvinä kesäiltoina kaikui Koulunmäellä mahtava huuto: "Kitkan, katkan pöhö... kitkan, katkan pöhö...öö..." Silloin taloissa tiedettiin, mitä lapset olivat tekemässä ja, ettei heitä kannattanut aivan heti odottaa sisälle.

Kitkan, katkan pöhö on leikki, jota ei nykyään voisi leikkiäkään kuin aniharvoissa paikoissa, sillä siihen tarvitaan koko joukko lapsia ja paljon hyviä piilopaikkoja. Ennen oli puhtoja, talot liki toisiaan ympärillään uskomaton määrä kaikenlaisia ulkokuonarakennuksia. Leikkiin osallistui niin pojat kuin tytötkin.

*Ennen hajut minkiruuan täytti tienoon.
Nyt savut, tuokset makkaran,
kahvin, lätyjen ja savusiikojen
kesäpäivän hienon.
Kyläläisille paikka on hyvä
tänne kerääntyy väki kylän
muistelemaan aikoja menneitä
tulevia tuumaillemaan.
Nuoret ja vanhat yhdessä kohdattaisiin.
Vanhoilla juttuja riittäisi,
jos vain heitä joku kuulis.
Heiltä elämän kokemusta nuoremmat saisi.
Rauha majalle annettaisiin,
että maja ehjänä olla saisi
harmaantuneena tulevia sukupolvia odottaisi.
Hyvä sopu sijaa antaa.*

Juhla jatkui **Markku Kestilän** kunnan puolesta lausumalla tervehdyksellä. Sen jälkeen oli kilpailujen vuoro: tikan ja saappaan heittoa, köydenvetoa. **Koutosen Pekan** ja tyttöjen soittoesityksillä sekä Heikin huuliharppusooloilla sekä emäntien **Sinikan** ja **Outin** tarjoamien herkkujen kera juhla jatkui pitkälle iltapäivään, välillä lauluja laulaen.

Ritva Björkman

Ilmoittautuminen "ATK:n alkeet" -kurssille

Verkossa projektin kautta järjestetään Pyhäjoelle ATK:n alkeiden (koneen käyttö, tekstinkäsittely, internet) opetusta, mikäli ilmoittautuneita tulee tarpeeksi. Kurssipaikkana Pirttikosken, Parhalahden ja Yppäriin koulut. Osallistuminen maksu korkeintaan 200 mk. Koulutus alkaisi viikolla 36 ja olisi 1-2 kertaa viikossa, yht. viitenä iltana. Ilmoittautumiset Merja Junnilalle (PYRY) viimeistään ensi maanantaina 28.8., puh 4390 280 tai 040 752 3211. Koulutaja päättää tämän jälkeen koulutusajat ja -paikat.

Verkossa -projekti
PYRY -projekti

